

4. Význam prinášania ovocia (3. časť)

Povolanie a ciele

a) Kľúčové verše z Písma

Ef 4,1-16

Jr 1,4-10

Fp 3,12-16

Ef 5,15-16

2P 1,10-11

b) Úvod

Je dôležité zapamätať si, že Božie povolanie je práca zvrchovanej milosti. Boh nepovoláva vždy tých najsúcejších alebo najobdarovanejších podľa ľudských meradiel. To je tajomstvo Božieho povolania a odpoveď naň je iba v Božom srdci.

"Ale každý z nás dostal milosť podľa viery, akou nás obdaroval Kristus... On ustanovil niektorých za apoštolov, niektorých za prorokov, iných za evanjelistov a iných za pastierov a učiteľov" (Ef 4,7.11).

Týchto päť úradov vyjadruje päť povolaní do služby v Kristovom tele. Do týchto služieb povolal ľudí Ježiš Kristus. Nikto sa nemôže povolať sám alebo Božie povolanie nejakým improvizovať. Povolanie do služby je ako semeno: zahŕňa v sebe tvar, podstatu a farbu služby. Keď nás Boh povoláva do služby, on nás aj vystrojí k tomu, aby naša služba bola úspešná a prinášala ovocie. Máme zodpovednosť prechovávať v sebe toto povolanie a tým, že jednoducho budeme poslušní Bohu vo všetkom, o čo nás požiada, dovolíme mu rásť Božím tempom.

Je rozdiel mať dar Ducha Svätého (1K 12,7-11) a mať povolanie do služby (Ef 4,7-13). Dary Ducha Svätého sú dary, ktoré nám dáva Duch Svätý preto, aby sme v momente, keď nám boli dané, niečo pre Boha dosiahli. Takýto dar k nám teda prichádza, aby sme vykonali určitú Božiu prácu, a potom sa stráca. Dáva nám iba dočasnú autoritu. Ale povolanie do služby je niečo viac. Osoba, ktorá má povolanie do jednej z piatich služieb, nesie autoritu tejto služby stále. Pre vykonávanie tej ktorej služby sú jej dané k dispozícii všetky nevyhnutné dary Ducha Svätého. Každý v Kristovom tele (t.j. cirkvi - 1K 12,27) bude mať k dispozícii všetky dary Ducha Svätého. Tieto budú fungovať cez jednotlivých členov cirkvi tak, ako to určí Duch Svätý. Avšak nie každý v Kristovom tele bude povolaný do služby (v zmysle Ef 4,11). Tento rozdiel nám musí byť jasný, aby sme sa nesnažili robiť niečo, k čomu nás Boh vôbec nepovolal. Ak si zameníme dar Ducha Svätého s povolaním do služby, spôsobíme sebe aj ostatným veľkú bolesť a sklamanie.

c) Štyri hlavné faktory určujúce povolanie do služby

1. Jasnú vedomie Božieho povolania

Nemôžeme slúžiť v moci a slobode, pokiaľ nie sme úplne presvedčení, že nás Boh povoláva do práce. Vela kresťanov si zamieňa povolanie so svojou vlastnou túžbou alebo prianím slúžiť Pánovi. Boh chce plne vybavené a efektívne telo, prostredníctvom ktorého môže vyjadrovať svoju lásku a moc. Aby sme boli takou osobou, musíme žiť v Božej realite. Musíme sa venovať tomu, k čomu nás Boh povolal, a nesnažiť

sa niečo improvizovať alebo robiť niečo iné, čo sa snáď zdá atraktívnejšie alebo príťažlivejšie. Aj keď sme boli Bohom k niečomu povolani, musíme zostať poučiteľní a neustále otvorení Božej moci, aby naša práca prinášala ovocie. Nezáleží na tom, koho Boh povolal a z akého prostredia, pretože ak žije vo svojom povolaní tak, ako chce Boh, môže dosiahnuť veľké veci a byť Bohu dispozícií.

2. Zápal pre prácu

Možno sa nebudeme radowať z každej skúsenosti, ktorú v našej službe pre Pána zažijeme. Bremeno našej práce bude na nás často doliehať tak, že sa bude zdať, že nás zlomí. Niekedy budeme frustrovaní, keď si uvedomíme, koľko treba ešte urobiť a ako málo môžeme dať, aby sme splnili všetky požiadavky. Ale duch človeka, ktorého povolal Boh, bude takýmito vecami stimulovaný a vedený k ešte väčšej oddanosti svojej úlohe. Samozrejme, že zo svojej služby sa budeme aj radowať, ale motivácia nášho konania je oveľa hlbšia než len radosť. Ak by to tak nebolo, "hodili by sme flintu do žita" vždy, keď by situácia bola pre nás príliš ťažká. Hlboké duchovné uspokojenie prichádza vtedy, keď vieme, že sme tam, kde nás chce mať Boh. To vedie k väčšej efektívnosti a plodnosti a prináša slobodu, v ktorej dostávame silu vykonať pre Boha viac práce než kedykoľvek predtým.

3. Používanie daru

Služba si vytvára priestor. Boh nepovoláva alebo neustanovuje k nečinnosti. V Božom povolaní je vbudovaná dynamika, ktorá nájde praktické vyjadrenie. Božie povolanie pôsobí v srdci istý druh duchovnej ambície, uplatnenia sa. Nie však ambície tela, vlastných záujmov, ale túžbu, ktorá pochádza od Boha, aby pokračovala v práci a našla praktické vyjadrenie toho, čo je v nás. Tento duchovný pohon je súčasťou skutočného Božieho volania a je tým, čo človeka vedie, aby robil potrebné kroky vpred a priviedol prácu k uskutočneniu, realizácii. Keď sme povolani Bohom, vnútorne spoznáваме, že sme boli stvorení pre špecifickú úlohu alebo cieľ. Môžeme preto v sebe očakávať isté predpoklady, dispozície pre uskutočnenie tohto cieľa, ku ktorému nás Boh volá.

4. Prinášanie ovocia

Pravým znakom služby je ovocie. Božia milosť je vždy efektívna a prináša ovocie nielen do nášho života, ale aj tým, ktorým slúžime. Efektívnosť je svedectvom toho, že sme boli obdarovaní a povolani Bohom. Čo sa týka Božej práce, nie je žiaden rozdiel medzi duchovným darom a prirodzeným talentom. Ak majú byť prirodzené dary, s ktorými sme sa narodili, užitočné v službe pre Božie kráľovstvo, je potrebné, aby prešli tou istou cestou, ako sme prešli my, teda cestou kríža. Všetko, čím sme a všetko, čo máme, je podriadené Pánu Ježišovi Kristovi. Boh, ktorý nás stvoril, chce nás použiť aj s darmi, s ktorými sme sa narodili. Ale aby sa to stalo, tieto dary musia byť zasvätené a zbavené každého náznaku pýchy a úspechu. Boh môže použiť iba to, čo bolo posvätené.

d) Životne dôležité otázky

Tieto otázky budú určovať, do akej miery budeš efektívny v Božom povolaní.

1. Si úplne presvedčený, že máš Božie povolanie?

Vedomie, že máme povolanie od Boha, si dnes potrebujeme stanoviť ako prioritu. Niekoľko otázok, ktoré nám pomôžu nájsť odpoveď na túto hlavnú otázku:

- Čo cítiš, k čomu ťa Boh povolal pri tvom obrátení?
- Nadchýňa ťa a leží ti na srdci Božie dielo?
- Čo horí v tvých kostiach? (Jr 20,9)
- Sú v tvom živote reálne znamenia, ktoré by boli dôkazom toho, čo cítiš ohľadne tvojho povolania?
- Máš slovo od Pána?
- Spoznali aj ostatní ľudia toto povolanie?

- Vytvárajú ostatní ľudia priestor pre tvoje povolanie?
- Podporil by niekto tvrdenie o tvojom povolaní?
- Prináša tvoje povolanie ovocie v životoch druhých ľudí?
- Má povolanie priestor v tvojom živote?
- Myslíš, že kdekolvek by si sa presťahoval alebo bol presťahovaný, tvoje povolanie by stále fungovalo?
- Bolo tvoje povolanie potvrdené a vyjasnené?

2. Dal si vo svojom živote možnosť Božiemu povolaniu?

Rozhodnutia a záväzky, ktoré vo svojom živote robíme, majú veľkú súvislosť s tým, do akej miery v nás bude Božie povolanie efektívne. Mnohí svojou nepozornosťou, nedostatočnou starostlivosťou a múdrosťou v životne dôležitých rozhodnutiach ničia alebo brzdia Bohom dané povolanie. Rozhodnutia, ktoré robíme v základných otázkach nášho života, napr. využitie času, voľba životného partnera, využitie možností, ktoré sa nám naskytnú atď. sú veľmi dôležité, pretože budú mať vplyv na to, či náš život bude naplnením Božej túžby. Niekoľko ďalších otázok:

- Vieš, ako sa tvoje povolanie uskutoční?
- Ako plánuješ dosiahnuť svoje povolanie?
- Je uskutočnenie tvojho povolania závislé na niekom inom?
- Si ochotný niesť všetky dôsledky?

3. Máš schopnosť naplniť Božie povolanie?

My sa vždy cítime pre túto prácu neadekvátni a nedostatoční, ale pravdou je, že ak sme povolaní Bohom a sme o tom presvedčení, v Ježišovi Kristovi sme schopní naplniť všetky požiadavky, ktoré sú na nás kladené. Môže to znamenať tréningovanie alebo disciplínu, ale ako základ pre tieto potreby máme schopnosti, ktoré sú potenciálom v Kristovi robiť túto prácu.

e) Stanovenie cieľov svojho života

Pokiaľ nebudeme mať predstavu o tom, kam ideme a ako sa tam dostaneme, nenaplníme to, čo pre nás Boh pripravil. Boh od nás očakáva, že s ním budeme pri plánovaní nášho života spolupracovať. Stvoril nás s určitými prirodzenými a duchovnými schopnosťami. Nie sme povolaní, aby sme boli duchovnými tulákmi - stroskotancami, ale sme povolaní, aby sme sa stali duchovnými víťazmi.

Štyri oblasti, nad ktorými sa potrebujeme zamyslieť:

1. Ciele

Sami si musíme položiť otázku, aké sú ciele a zámery hlavných udalostí nášho života. K čomu smerujeme, a čo sa snažíme pre Pána vykonať (Ef 5,16-17).

2. Príležitosti

Každé pravé Božie povolanie bude so sebou niesť svoje možnosti a príležitosti. Potrebujeme sa sami seba spýtať, či čakáme, že druhí ľudia alebo okolnosti niečo urobia pre nás, alebo by sme niečo mali urobiť my sami. Keď máme nedostatok príležitostí, môže to znamenať, že sa máme pozorne pozrieť na svoje predpoklady, pretože je možné, že nežijeme v realite a kopírujeme víziu niekoho iného. Ciele musia vyplývať z povolania. V duchovnom slova zmysle to znamená, že ciele sa musia hodiť k Božiemu povolaniu v našom živote a umocňovať ho. Neskúsení kresťania robia chybu v tom, že za povolanie považujú svoje

vlastné ciele. A tieto ich ciele nevyjadrujú nič viac než ich vlastné túžby, ktoré obyčajne nie sú splniteľné, pretože sa vymykajú z reality. Povolanie, o ktorom tu hovoríme, nie je nevyhnutne povolaním do služby, je to skôr niečo, čo nám Boh kladie na srdce, aby sme pre neho urobili.

3. Zdroje

Boh nikdy nepovoľáva bez patričného vybavenia. Zaslúbil nám, že čo si zaumienil vykonať v našich životoch, to aj vykoná, či už v osobnej, duchovnej alebo materiálnej oblasti. Žiaľ stáva sa, že práve v tomto bode sa viera často mení na trúfalosť. Nemôžeme si dovoliť nebyť realistami. Nesmieme byť mystickí a preduchovní.

4. Stratégia

Stratégia je niečo, čo spája naše povolanie s jeho naplnením a naše ciele s ich dosiahnutím. Aktivizuje všetky dostupné zdroje a vedie ich k naplneniu všetkých zámerov.

Nikde nie je napísané, že duchovné ciele sa nemôžu meniť alebo upravovať. Potrebujeme, aby Božia vôľa v našom živote bola prečísťovaná a ujasňovaná. Duchovné ciele sú štandardom miery a rastu. Umožnia nám vidieť, kam ideme, a kde sme už boli. Sú ako meracia páska v našej duši, ktorá demonštruje náš rast alebo jeho nedostatok.

f) Zaneprázdnenosť versus plodnosť

Veľa ľudí si tieto dva pojmy zamieňa, ale v skutočnosti môžeme byť zaneprázdnení aj ničnerobením. Zaneprázdnenosť je veľmi nebezpečný odklon, pretože uspokojuje dušu. Nie je produktívna duchovne, ale snaží sa nás učičkať do falošného pocitu, že sme niečo dosiahli. Je často slepá k skutočnej realite a zabraňuje ľuďom, aby videli svoj život a prácu pravdivo. Ľudia sa skrývajú za zaneprázdnenosť, aby unikli pred otázkou, čo by mali so svojimi životmi skutočne robiť. Duch Svätý nás dnes vyzýva, aby sme skúmali využitie vzácných Božích zdrojov ako sú: čas, peniaze, energia a dary; aby naše ciele boli čestné a výsledkom našej práce pre Pána bolo prinášanie množstva dobrého ovocia.

g) Ako si stanoviť ciele pre svoj vlastný život?

Duchovné ciele môžu byť krátkodobé, strednodobé alebo dlhodobé (životné). Tie dlhodobé určujú beh nášho života, jeho smer počas hlavných životných období a snád aj pre zvyšok nášho života. Tie krátkodobé a strednodobé slúžia ako kroky k postupnému uskutočneniu dlhodobých cieľov. Neustále musíme uvažovať kam tieto ciele smerujú, k čomu poslúžili a ako ich meniť na také, aké môžu byť alebo by mali byť.

1. Ciele musia byť v zhode s Božím povolaním pre náš život

Lahko sa môžeme odkloniť od hlavnej úlohy, ktorú nám určil Boh. V našom živote si veľa požiadaviek robí nárok, aby boli splnené. Môžu nás odvieť od hlavného Božieho povolania. Potrebujeme sa spýtať: "Ako naplním to, čo chce Boh?" Musíme si uvedomiť, že ak sme odhodlaní urobiť pre Boha čokoľvek, musíme byť tiež pripravení niesť cenu za uskutočnenie nášho cieľa a plánovať si ostatné ciele tak, aby napomáhali splneniu toho hlavného (napr. zostaviť si zoznam našich cieľov). Naše zámery si viac môžeme ujasniť a urobiť príslušné kroky pre ich naplnenie. Inak bude výsledkom duchovný zmätok a neschopnosť, ktorá vedie k nespokojnosti.

2. Potrebujeme spoznať vzájomné pôsobenie rozdielnych cieľov

Dosiahnutie cieľa v určitej oblasti nášho života nás posilní a povzbudí k dosiahnutiu ďalších cieľov, možno v oveľa dôležitejších oblastiach. Niektoré ciele majú tendenciu vzájomne sa prelínať, takže pri uskutočnení jedného, môžeme vidieť jeho pozitívny vplyv na viacero oblastí. Ciele si stanovíme vzhľadom na to, čo už poznáme. Mali by sme vychádzať jasne z poznania Božej vôle a toho, čo je potrebné urobiť pre jej uskutočnenie. Patria sem aj ciele, ktoré nám umožnili hľadať Boha a očakávať na jeho slovo. Nemali by sme si klásť ciele pre to, čo nepoznáme.

h) Vykupovanie času

"Dávajte si teda veľký pozor, ako máte žiť; nie ako nemúdri, ale ako múdri. Využívajte čas, lebo dni sú zlé."
(Ef 5,15-16)

Čas je vzácny dar, ktorý dostávame len raz. Do každého dňa by sme mali vstupovať s určitým zámerom a bázňou. Je to úsek cesty, ktorý nebudeme môcť prebehnúť ešte raz. Potrebujeme sa stať lepšími správcami darov nášho života.

1. Odkladanie

Odkladanie je zlodejom nášho času. Veľa vecí je pre nás "strašiakom" iba preto, lebo ich odkladáme na zajtra. Väčšine ľudí sa celkom dobre darí v oblastiach, ktoré sa im páčia, ale skutočné tajomstvo úspechu a plodnosti je naučiť sa byť efektívny aj v oblastiach, ktoré sa nám až tak nepáčia. Pre Boha a jeho prácu je Boží čas práve dnes (2K 6,2). To neznamená, že by sme mali bežať pred Bohom, ale máme odovzdať Božie slovo vtedy, keď je dané, a neodkladať ho v nádeji, že to urobíme vtedy, keď sa na to budeme viac cítiť.

2. Prekážky a ciele

Sú dva spôsoby, ako sa môžeme pozeráť na požiadavky nášho života; buď ako na problémy, alebo ako na výzvy. Súčasťou nášho rastu je uvedomiť si, že každá výzva v sebe zahŕňa aj problém. Boží muži a ženy, ktorí sa stávajú skutočne plodní, sa s Božou pomocou učia, ako sa vysporiadať s problémami. Problémy sú ako prekážky, ktoré musíme jednu po druhej prekonať, no nemali by sme byť zahľadení iba na ne a nechať sa nimi premôcť.

3. Žiadosť o Božiu pomoc

Nie sme sami. Stanovené ciele pre skutok alebo vieru, nie je možné dosiahnuť vo vlastnej sile. Muž alebo žena viery iba vnášajú poriadok, aby sa uskutočnili ich činy, vízie a modlitby, ale v konečnom dôsledku sú závislí na Bohu. Pán nám zaslúbil, že neodoprie ničoho dobrého tým, ktorí chodia v bezúhonnosti (Ž 84,12). Boh nám chce pridať všetky dary a schopnosti, ktoré vo svojej prirodzenosti nemáme, ale ktoré sú potrebné pre splnenie Božej vôle. Otec má k dispozícii obrovský rezervoár božskej pomoci pre tých, ktorí otvoria svoje srdcia a prídu v pokore k nemu. Druhá možnosť je odmietnuť Božiu pomoc, snažiť sa ísť vo svojej vlastnej sile a plniť Božiu vôľu obmedzenými silami nášho tela. To je však cesta ku skaze a neplodnosti.

4. Húževnatosť

Práve tu potrebujeme napodobňovať alebo kopírovať Ježišov postoj k Božej práci. Povedal: "Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokončiť jeho dielo" (J 4,34). Mnohí ľudia sú zavalení vecami, ktoré urobili len na polovicu, alebo ich odsunuli na neskôr. Váha týchto vecí na nich tak dolieha, že sa vzdávajú a nerobia nič. Boh chce, aby sme pokračovali a dokončili to, čo nám dal urobiť.

5. Božie usmernenie

Ak budeme očakávať na Boha, on nás bude viesť svojím Duchom Svätým. Či sa už obrátíme naľavo alebo napravo, budeme za sebou počuť hlas: "Toto je tá cesta, choď po nej" (Iz 30,21).

i) Otázky a námety k diskusii

1. Pozri sa na časť "Životne dôležité otázky" a úprimne na ne odpovedz. (Keď to budeš robiť, ber do úvahy, že: po prvé, povolanie vydatých žien často súvisí s povolaním ich manželov a ako také môže byť ťažšie definovateľné; po druhé, všetci Ježišovi učeníci sú povolaní Bohom, aby niečo robili, ale nie všetci sú povolaní do jednej z piatich služieb, spomínaných v Ef 4,11).

2. Aké duchovné ciele si si stanovil vo svojom živote? Ak si to neurobil, mal by si to urobiť? Ak si si ich stanovil, akú stratégiu si vybral, aby si ich dosiahol?
3. Ktoré ciele si už pre Boha vo svojom živote dosiahol?
4. Aké sú tvoje krátkodobé, strednodobé a dlhodobé ciele?
5. Aký by mal byť vo všeobecnosti cieľ nášho života podľa 2K 5,9?
6. Si vo svojej práci pre Pána zaneprázdnený, prinášaš ovocie alebo oboje?
7. Bol si okradnutý o čas váhaním a odkladaním vecí na neskôr, alebo plodne využívaš svoj čas?

j) Zhrnutie a aplikácia

1. Božie povolanie ovplyvňuje celý tvoj život (je to niečo, okolo čoho sa točí celý tvoj život).
2. Povolanie do služby by malo podnecovať činnosť, ku ktorej sme boli povolani, a táto činnosť by mala prinášať ovocie.
3. Mali by sme si byť vedomí svojich schopností, dokonca aj vtedy, keď sú rozvinuté iba čiastočne. Musíme vedieť, že vo svojom povolaní môžeme rásť, a mali by sme požiadať Boha, aby nás pomazal a ukázal nám spôsob, ako naplniť jeho výzvu.
4. Ak sme k niečomu povolani, môžeme očakávať, že budeme k tomu aj náležite vybavení.
5. Božie povolanie prichádza vždy ešte predtým, než sa pustíme do služby. Vtedy poznáme, že Boh je s nami v akejkolvek situácii.
6. Ak ideš nikam, určite tam dôjdeš!
7. Boh nám dal čas iba raz, preto ho musíme dobre spravovať! Budeme mať dostatok času k tomu, aby sme robili to, čo je Božia vôľa.
8.

**"Maj víziu veľkých vecí, ktoré chceš vykonať,
nájdi spôsob, ktorým ju dosiahneš,
buď pripravený za to bojovať,
a horlivo sa modli, aby ti Boh dal víťazstvo."**

Lord Fisher